

i dette Tal, vil det være nødvendigt at forøge Antallet af Uddannelsespladser for Lægekandidater meget betydeligt. Dette vil kun kunne opnaas ved at inddrage en Række af Provinspsygehusene under den Kreds af Hospitaler, der yder de vordende Læger praktisk Uddannelse. Rimeligvis vil dette kunne ske gennem Forhandling med de paagældende Sygehuse, men for alle Tilfældes Skyld, foreslaar man, at der gives Indenrigsministeren Beføjelse til om fornødent at *paalægge* Statens og Kommunernes Sygehuse samt private Sygehuse, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilke Patienter indlægges for offentlig Regning, at modtage Lægekandidater i Forhold til deres Behov af lægeuddannet Personale. Naar man har foreslaaet, at denne Pligt skal kunne paalægges Sygehuse, paa hvilke Patienter indlægges for offentlig Regning, skyldes det, at der ikke er Grund til, at de Kommuner, som ikke har egne Sygehuse, men har truffet Aftale med private Sygehuse om Modtagelse af Patienter, der behandles for offentlig Regning, skal være fritaget for de af denne Ordning eventuelt følgende økonomiske Byrder.

Man er enig i den af Overlæge *Fenger* i den som Bilag 2 a til Kommissionens Betænkning trykte Redegørelse fremsatte Opfattelse, at man ved Gennemførelsen af Turnusordningen fortrinsvis bør bestræbe sig for at tilvejebringe en Ordning, hvorefter Fordelingen af Kandidater til de forskellige Sygehuse foregaar paa Frivillighedens Basis, jfr. nærmere Overlæge *Fengers* Forslag herom.

Med Hensyn til Muligheden for at faa de Kandidatpladser, hvormed der kan regnes, til at slaa til — særlig i Overgangstiden — henvises til de af Kontorchef i Statistisk Departement *H. C. Nybølle* i Bilag 2 b til Kommissionens Betænkning anstillede Beregninger.

Ved Forhandlinger, som Kommissionen har ført med Foreningen af Sygehuselæger i Provinsen, fremhævede ogsaa dens Repræsentant stærkt Ønskeligheden af, at Ordningen gennemføres under de frieste mulige Former. Til dette Ønske har ogsaa Foreningen af yngre Læger, med hvilken Kommissionen ligeledes har forhandlet, sluttet sig, og Foreningens Repræsentanter fremsatte endvidere Ønske om, at Reglerne maatte give Adgang til at anerkende Kandidattjeneste ogsaa paa andre Sygehuse end de til Turnustjeneste udpegede (f. Eks. Sindssyge- og Tuberku-

losehospitaler), et Ønske, som det formentlig vil være muligt at imødekomme i hvert Fald i en vis Udstrækning.

3. Krav til Lægens borgerlige Kvalifikationer.

Efter den nugældende Lovgivning stilles der ikke til Lægen særlige Krav om hæderlig Vandel. En Læge kan ikke fratages Retten til at praktisere, selv om han er dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling, ja endog fundet skyldig i meget grove Forbrydelser. Af den af Kommissionen udarbejdede Oversigt over Straffedomme over Læger, jfr. Bilag 3 til Kommissionens Betænkning, fremgaar, at Læger er blevet dømt for saa alvorlige Forbrydelser som Brandstiftelse, Uterlighed, Bedrageri, Assurancesvig og Fosterfordrivelse, uden at man hidtil har kunnet hindre, at de efter udstaaet Straf paany giver sig til at praktisere.

Ved § 78 i Borgerlig Straffelov er det imidlertid nu fastsat, at Frakendelse af de borgerlige Rettigheder for en i den offentlige Mening vanærende Handling medfører Bortfald af Retten til at virke som Læge. I Overensstemmelse hermed foreslaas det, at den, der er frakendt de borgerlige Rettigheder, ikke kan erhverve Autorisation som Læge. Efter Generhvervelse af de borgerlige Rettigheder vil vedkommende have Adgang til paany at opnaa Autorisation.

Som nævnt i Bemærkningerne til § 1, har de lægevidenskabelige Kandidater hidtil ved Eksamensafslutningen overfor Universitetet aflagt det saakaldte Lægeløfte, se Bilag 1 til Kommissionens Betænkning. Da det findes rimeligt, at Personer, der faar en offentlig Autorisation som Læge, aflægger Løfte til det offentlige om, at de samvittighedsfuldt vil opfylde deres Lægepligter, foreslaar man, at Læger inden Autorisationen skal afgive et Løfte herom til Sundhedsstyrelsen efter en af Indenrigsministeren fastsat Formular. Løftet tænkes aflagt skriftligt og skal blandt andet gaa ud paa, at Lægen erklærer samvittighedsfuldt at ville opfylde sine Pligter som Læge. Der er herved særlig tænkt paa, at Lægen i hele sin Færd skal undgaa alt, hvad der ikke stemmer med den Hæderlighed og Paalidelighed, som en autoriseret Læge maa udvise, f. Eks. ikke for Vindings Skyld anvende uvederhæftige Helbredelsesmetoder eller alliere sig med